

פרשת צו

בשר זבח תודת שלמיו ביום קרבנו יאכל לא יניח ממנו עד בוקר (ז, טו)

אדם מביא קרבן תודה כהודאה על נס שנעשה לו, כגון: יורדי הים, הולכי מדברות, חבושי בית האסורים וחולה שנתרפא, שהם צריכים להודות שכתוב בהן (תהילים פרק ק"ז, כ"א-כ"ב) "יודו לה' חסדו ונפלאותיו לבני אדם ויזבחו זבחי תודה".

יש להבין - שאל הצדיק רבי אברהם מרדכי אלתר מגור, בעל ה"אמרי אמת" - הרי התודה היא קורבן שלמים ודינם של קורבנות השלמים שהם נאכלים בשני ימים ולילה אחד, ומדוע נשתנה דינו של קורבן תודה להאכל רק ליום אחד?

אלא - השיב הרבי - התודה כאמור באה על ניסים חדשים, חלקו גלויים ורובם נסתרים, אם כן איך ניתן לאכול מקרבן תודה שבא כהודאה על הנס של אתמול על חשבון הנס של היום...?!

מקור: וקראת לשבת עונג